

Julkaisija

Suomen
Anestesiologiyhdistys ry
(SAY) – The Finnish Society
of Anaesthesiologists

Painosmäärä
1400

Päätoimittaja

Ritva Jokela
ritva.jokela@fimnet.fi

Toimitussihteeri

Minna Tallgren
minna.tallgren@fimnet.fi

Toimitus

Hannele Heine
(Koulutusilmoitukset)
hannele.heine@tyks.fi

Minna Ilmakunnas
(Väitöskirjat)
minna.ilmakunnas@fimnet.fi

Nina Keinänen
nina.keinanen@ppshp.fi

Otto Pitkanen
(Verkkotoimittaja)
otto.pitkanen@say.fi

Sami Suvanto
sami.suvanto@hus.fi

Arvi Yli-Hankala
arvi.yli-hankala@uta.fi

Piirroksat

Juha O. Lähde

Mainokset

Juhani Haasio
juhani.haasio@fimnet.fi

Osoitteenmuutokset

Eija Junttila
toimisto@say.fi
eija.junttila@oulu.fi

Taitto

Oy Graaf Ab

Paino

Punamusta Oy

Ilman kiirettä

Saimme idean. Suunnittelimme koko hoitohenkilökunnan, leikkaavien lääkäreiden ja anestesia­lääkäreiden voimin tehostavamme leikkauspotilaan hoitoprosessia niin, että vaihtoaika edellisen leikkauksen viimeisen ompeleen lopusta seuraavan leikkauksen alkuun lyhenee 10 %:lla. Takana oli kannustin: sairaala tarjosi työntekijäkohtaista palkkiota toteutuneesta tuloksellisuutta parantaneesta suunnitelmasta. Parasta hankkeesta oli kuitenkin se, että olimme siinä mukana kaikki, koko työyhteisö.

Hanke kohtasi vihreää valoa tulosyksikön johdossa. Sen nähtiin olevan merkityksellinen ja jopa toteuttamiskelpoinen siitä huolimatta, että hankkeessa mukana olleet anestesia­lääkärit ja osa leikkaavista lääkäreistä olivat toisesta tulosyksiköstä.

Jäin kuitenkin miettimään, kuinka pitkälle tuloksellisuuden tavoittelussa voidaan pyrkiä. Olemmehan 1990-luvun lamasta asti kuulleet toistuvasti, että tuloksellisuutta on mahdollista aina parantaa. Varmasti on edelleenkin. On toisaalta muistettava, että työmme on muutakin kuin leikkaussalien tehokäyttöä. Vähintään yhtä tärkeitä ovat hoidon kehittäminen, opetus ja tutkimus, jotka joutuvat monesti syvään ristiriitaan yksioikoisesti käsitetyn tuloksen teon kanssa. Jo pelkästään hoidon laadun varmistus saattaa olla sille iso haaste.

Jos vielä otetaan huomioon se tosiasia, että meidän tulisi pysyä työelämässä mahdollisimman pitkään, keskustelu saa aivan uuden näkökulman. Tieto & Trendit –julkaisussa 2/2010 dosentti Anna-Maija Lehto ja erikoistutkija Hanna Sutela Tilastokeskuksen Elinolot –tulosyksiköstä selvittivät, mitkä tekijät lisäävät ja mitkä vähentävät halua jatkaa työelämässä mahdollisimman pitkään (http://tilastokeskus.fi/artikkelit/2010/art_2010-04-14_001.html). Keskeinen työmotivaatiota lisäävä tekijä on työn mielekkyys, jota ei lääkärin yleensä työssään tarvitse etsiä. Yhdeksi tärkeimmistä työhalukkuutta vähentävistä tekijöistä he totesivat kiireen ja sen, ettei työntekijä voi itse vaikuttaa työtahtiin. Tutkijat totesivat, että työurien pidentäminen edellyttää väljyyttä työhön ja työntekijälähtöisiä työaikajoustoja. Vaikka em. selvitys oli tehty eläkkeelle siirtymisen ajankohdan näkökulmasta, sama asia epäilemättä pätee kaikkiin ikäryhmiin, niin keski-ikäisiin kuin vastavalmistuneisiinkin. Pahimmassa tapauksessa vähäinen tuloksellisuuden lisääminen on se höyhen, joka katkaisee kamelin selän.

Tätä kirjoittaessani en vielä tiedä, hyväksyttiinkö oman työyhteisömme tuloksellisuushanke lopulta tulosyksikön johdossa. Jos niin käy, meillä on haaste pyrkiä tavoitteeseemme niin, ettei mikään ammattiryhmä koe hionnusta. Toivottavasti onnistumme siinä yhdessä, koko työyhteisön voimin, ilman kiirettä. ■

Helsingissä 24.5.2012